

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sucu Jasenki Pavišić Čačić kao sucu pojedincu, u parničnom predmetu tužitelja KD VODOVOD I KANALIZACIJA d.o.o. Rijeka, Dolac 14, OIB 80805858278, kojeg zastupaju Zoran Vukić i drugi odvjetnici iz OD Vukić, Jelušić, Šulina, Stanković, Jurcan & Jabuka iz Rijeke, N. Tesle 9, protiv tuženika GP KRK d.d., Krk, Stjepana Radića 31, OIB 05146274847, kojeg zastupa Robert Rist, odvjetnik iz Krka, A. Cesarca 10, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 15. travnja 2026. godine u prisutnosti punomoćnice tužitelja Ive Sunko, odvjetnice iz Rijeke i punomoćnika tuženika Roberta Rista, odvjetnika iz Krka, a objavljene dana 22. svibnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju iznos od 3.920,43 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku po stopi iz čl. 29. st. 2 (ostali odnosi) ZOO-a počev od 14. srpnja 2021. godine do isplate, a koja se od dospijeća do 31. prosinca 2022. godine određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. godine do isplate za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev za isplatom iznosa od 3.920,42 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku po stopi iz čl. 29. st. 2 (ostali odnosi) ZOO-a počev od 14. srpnja 2021. godine do isplate, a koja se od dospijeća do 31. prosinca 2022. godine određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg

polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. godine do isplate za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III. Svaka stranka snosi svoje parnične troškove.

Obrazloženje

1. U tužbi od 12. srpnja 2024. godine tužitelj je naveo da je u cijelosti isplatio iznos od 59.076,91 kn (7.840,85 EUR) na ime razmjernog iznosa isplaćene obiteljske mirovine kojeg je HZMO isplatio obitelji pokojnog osiguranika HZMO-a Nenada Šubata u vezi štetnog događaja od 2. kolovoza 2009. godine, sve prema pravomoćnoj presudi u predmetu koji se kod Trgovačkog suda u Rijeci vodio pod poslovnim brojem P-2394/12, preinačenoj presudom VTS RH poslovni broj PŽ-1242/19 od 24. studenoga 2019. godine po tužbi tužitelja HZMO protiv tuženika KD Vodovod i kanalizacija d.o.o. Rijeka i GP Krk d.d. Krk. Istaknuo je da je po pravomoćnoj presudi u naznačenom parničnom predmetu bila naložena isplata razmjernog iznosa i KD Vodovod i kanalizacija d.o.o. Rijeka i GP Krk d.d. kao tuženicama u tom postupku no da je, samo KD Vodovod i kanalizacija d.o.o. izvršio isplatu iznosa od 59.076,91 kn. Za štetni događaj u kojem je stradao osiguranik HZMO pok. Nenad Šubat smatra odgovornim tuženika zbog propuštenog asfaltiranja prometnice na kojoj su se izvodili radovi, a za koju da je tužitelj izdao nalog za asfaltiranje od 5. lipnja 2009. godine. Odgovornost tuženika da proizlazi iz obveza preuzetih po Okvirnom sporazumu od 2. srpnja 2008. godine kao i iz Ugovora o izvođenju građevinskih radova na interventnom održavanju vodovodne mreže na teritorijalnom području nadležnosti KD Vodovod i kanalizacija d.o.o. Rijeka koji da je bio važeći u vrijeme štetnog događaja. Tuženik da je kriv za nastanak štetnog događaja zbog propusta u osiguravanju gradilišta u ulici Prilaz V. Gortan te propusta u postavljanju prometne signalizacije. Unatoč okolnosti da je radove izvodio podizvođač Zvonimir Mudrinjak, odgovornost tuženika da se temelji na povredi obveze iz čl. 8. Ugovora o izvođenju građevinskih radova prema kojem je izvođač u obvezi osigurati obavljanje radova u skladu s pravilima zaštite na radu te poduzeti sve mjere za sigurnost građevine, održavanje prekopa i prometne signalizacije, opreme, materijala, zaposlenika, prolaznika, prometa i okoline prema važećim propisima. Tužbenim zahtjevom od tuženika, kao sudužnika, pozivom na odredbu čl. 52. ZOO-a, traži nadoknadu isplaćenog iznosa od 7.840,85 EUR. Predložio je provođenje dokaza uvidom u dokumentaciju koja je dostavljena uz tužbu, uvid u predmet P-2394/12, saslušanje svjedoka Igora Štimca, Gordana Starčevića i Edvarda Pilka te saslušanje zastupnika po zakonu stranaka.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu u bitnome naveo da je za štetni događaj odgovoran isključivo tužitelj. osporio je činjenicu da bi tužitelj izvršio isplatu utuženog iznosa. osporio je navod da je tužitelj izdao tuženiku nalog za asfalterske radove prema ispravi na str. spisa 8 kao i da bi pozivao tuženika da se otklone nedostaci na prometnici. Dodatno je istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije pozivom na okolnost da je već u postupku javne nabave kao podizvođač građevinskih radova odabran Zvonko Mudrinjak vl. zidarskog obrta Niskogradnja-visokogradnja. Stoga da je Zvonko Mudrinjak nastupao u svojstvu nalogoprimca prema tužitelju. Pojasnio je da je na temelju Okvirnog sporazuma od 2. srpnja 2008. godine zaključen godišnji Ugovor o izvođenju građevinskih radova za vremensko razdoblje od 1. srpnja 2008. do 30.

lipnja 2009. godine (čl. 2) kao i godišnji ugovor od 1. srpnja 2009. do 30. lipnja 2010. godine kojim da su naručeni od tuženika građevinski radovi, a ne asfalterški radovi. Naveo je da je Tomo Butorac (rukovoditelj asfalterških radova) od svih šefova vodoopskrbnih područja zatražio očitovanje o potrebi hitnih intervencija asfaltiranja prije odlaska na kolektivni godišnji odmor. Tuženiku da je nalog za asfaltiranje izdan tek 3. kolovoza 2009. godine i to nakon nastanka šetnog događaja. Nalog da je izdao Igor Štimac. Tuženik da nije zaprimio primjedbe ni na količinu niti na kvalitetu izvedenih radova slijedom čega da nema temelja za odgovornost tuženika za predmetni šetni događaj budući da nisu dokazani propusti na strani tuženika. Radovi da su trebali biti pod nadzorom inženjera tužitelja. Predložio je odbijanje tužbenog zahtjeva te vršenje uvida u predmet P-2394/12 kao i uvid u dokumentaciju priklopljenu uz kazneni spis koji je priklopljen spisu Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-4127/2019.

3. Na pripremnom ročištu od 5. veljače 2025. godine tužitelj je naveo da tuženik nije adekvatno osigurao gradilište, da je povrijedio obvezu iz čl. 8 Ugovora i da nije postupio po nalogu za izvođenje asfalterških radova od 5. lipnja 2009. godine. Predložio je saslušanje svjedoka Igora Štimca, Dražena Strčića, Duška Krpana, Eduarda Pilka i Gordana Starčevića na okolnost dokazivanja protupravnosti na strani tuženika, a podredno i provođenje vještačenja po vještaku prometne struke. Tuženik je naveo da se radilo o interventnom održavanju odnosno da su se radovi izvodili po principu izdanih naloga, da nalog od 5. lipnja 2009. godine (str. spisa 8) tuženik od tužitelja nikada nije zaprimio i da su se radovi betoniranja i asfaltiranja zasebno naručivali. Tužitelj je istaknuo da je Zvonimir Mudrinjak sanirao kvar u ulici Prilaz V. Gortana 1 i da je mjesto zatrpao betonom koji da je viši od prvobitnog sloja bez da je to uzvišenje bilo označeno adekvatnom prometnom signalizacijom. Tuženik je naveo da je 29. svibnja 2009. godine tužitelj naručio od tuženika izvođenje radova sanacije na Prilazu V. Gortana 1 no da tom prilikom nisu naručeni i asfalterški radovi. Zvonko Mudrinjak da je sačinio list građevinske knjige u kojem da je specifikacija radova koje je izvodio i da je taj list potpisao nadzorni inženjer investitora. Tužitelj je naglasio da je betoniranje i asfaltiranje sastavni dio ugovornog troškovnika između stranaka. Tuženik je ustrajao kod navoda da je dio radova izvođen po izričitom nalogu tužitelja kao investitora.

4. Na pripremnom ročištu od 14. svibnja 2025. godine stranke su navele da sadašnji zastupnici po zakonu stranaka nemaju izravnih saznanja o predmetnom šetnom događaju. Tužitelj je predložio da se od nadležnog državnog odvjetništva pribavi predmet poslovni broj KIO-36/10 kao i dokumentacija iz predmeta K-DO-1254/09. Učinio je nespornom činjenicu izvršenog plaćanja po pravomoćnoj presudi i dokazima na koje se pozvao tužitelj u tužbi.

5. Rješenjem od 14. svibnja 2025. godine izvršen je priklop predmeta P-2394/12 te preslika pribavljenog predmeta Općinskog suda u Rijeci P-4127/19 (str. spisa 78-171).

6. U podnesku od 13. lipnja 2025. godine tužitelj je u bitnome istaknuo da angažman podizvođača ne otklanja odgovornost tuženika, da su asfalterški radovi bili sastavni dio ugovornog troškovnika i da je tužitelj tuženiku uputio nalog za njihovo izvođenje na isti broj (808-774) na koji je poslan i tjedni plan građevinskih radova na koji se pozvao sam tuženik u predmetu koji se vodio kod ovoga suda pod poslovnim brojem P-2394/12. Istaknuo je da je tuženik povrijedio odredbe čl. 9. i 12 Okvirnog

sporazuma te čl. 8 Ugovora o izvođenju građevinskih radova. Tuženik je predložio da sud cijeni okolnost da je tužitelj bio dužan vršiti stalni nadzor tijekom izvođenja radova i da je tužitelj platio sve račune izdane u vezi ugovorenih radova bez da je isticao bilo kakve primjedbe kako na radove tako i na obvezu osiguranja gradilišta.

7. Sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu i saslušanjem svjedoka Igora Štimca (str. spisa 206-207), svjedoka Dušana Krpana (str. spisa 207-208), svjedoka Dražena Strčića (str. spisa 208-209), svjedoka Gordana Starčevića (str. spisa 209-210), svjedoka Ivana Stipkovića (str. spisa 211-212), svjedoka Eduarda Pilka (str. spisa 229-230) i svjedoka Tomislava Butorca (str. spisa 231-233) kao i uvidom u dokumentaciju iz priklopljenog predmeta Trgovačkog suda u Rijeci P-2394/2012.

8. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog raspravljanja, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

9. Nesporna je okolnost da je u vezi štete nastale zbog štetnog događaja od 2. kolovoza 2009. godine u kojoj je smrtno stradao Nenad Šubat vođen parnični postupak (po tužbi HZMO) radi isplate razmjernog iznosa obiteljske mirovine i da je ovdje tužitelj izvršio isplatu iznosa od 59.076,91 kn po pravomoćnoj presudi Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj P-2394/2012 (str. spisa 23-33), preinačenoj presudom VTS RH poslovni broj PŽ-1242/2019 (str. spisa 14-20).

10. Nesporno je između parničnih stranaka da su bile u poslovnim odnosima na temelju Okvirnog sporazuma za izvođenje građevinskih radova na interventnom održavanju na vodovodnoj mreži na teritorijalnom području nadležnosti KD Vodovod i kanalizacija d.o.o. Rijeka za razdoblje od četiri godine od 2. srpnja 2008. godine (str. spisa 34-42 i 116-124).

11. Nesporna je okolnost da je na temelju Okvirnog sporazuma između stranaka zaključen Ugovor o izvođenju građevinskih radova (Ugovor broj JM 3/5/2008 od 2. srpnja 2008. godine, str. spisa 29-31) za rok od 1. srpnja 2008. do 30. lipnja 2009. godine čije je važenje za vrijeme štetnog događaja (2. kolovoza 2009. godine) bilo produženo i za naredno razdoblje u kojem se dogodio štetni događaj (2. kolovoza 2009. godine), a kako to proizlazi iz sadržaja I. dodatka Ugovoru o građenju br. 51-08-2-050-11 prema ispravi na str. spisa 109 priklopljenog predmeta P-2394/12 iz kojeg je utvrđeno da su poslovi na interventnom održavanju vodovodne mreže bili produženi između tuženika i podizvođača i u vrijeme štetnog događaja, a sve u smislu čl. 1. Okvirnog sporazuma (str. spisa 34-42). Nesporna je okolnost da je tuženik za građevinske radove na interventnom održavanju vodovodne mreže angažirao podizvođača Zidarski obrt Zvonko Mudrinjak – niskogradnja i visokogradnje prema godišnjem ugovoru o izvođenju radova br. 51-08-2-050-10 (str. spisa 97-100, priklopljenog P-2394/2012). Nesporna je i okolnost da je ustupanje radova podizvođaču, tužitelju bilo poznato prema izjavi tuženika danoj u postupku provođenja javne nabave prema ispravi na str. spisa 70 priklopljenog P-2394/12).

12. Sporna je okolnost je li tuženik dužan naknaditi tužitelju isplaćeni razmjerni iznos obiteljske mirovine u regresnoj parnici odnosno sporno je postoji li odgovornost tuženika za nastanak predmetnog štetnog događaja (povrh utvrđenog doprinosa

pokojnog vozača Nenada Šubata u omjeru od 50% po preinačenoj presudi od 24. studenoga 2020. godine u predmetu PŽ-1242/2019).

13. Nesporna je okolnost da je tuženik po pravomoćnoj presudi P-2394/2012 izvršio isplatu iznosa od 59.076,91 kn prema dokazima na str. spisa 6 i 7 dana 13. srpnja 2021. godine.

14. U postupku je utvrđeno da su za nastanak štetnog događaja od 2. kolovoza 2009. godine tužitelj i tuženik kao sudužnici suodgovorni svaki u omjeru od po 50%. Navedeno je sud utemeljio na utvrđenju da je tužitelj povrijedio obvezu iz čl. 24. Okvirnog sporazuma od 2. srpnja 2008. godine (str. spisa 34-42 i 116-124) prema kojoj je propisano da je investitor u obvezi vršiti stalni nadzor nad tijekom izvođenja ugovorenih radova putem imenovane ovlaštene osobe investitora, a sve u vezi s čl. 16. Ugovora o izvođenju građevinskih radova od 2. srpnja 2008. godine (str. spisa 9-13, 125-129) čije se važenje produžilo i u vrijeme štetnog događaja (nesporno), a kako to proizlazi iz sadržaja dodatka I. Ugovora godišnjeg ugovora o izvođenju radova koje je tuženik sklopio s podizvođačem str. spisa 97-100 i 109 priklonjenog P-2394/2012. No i neovisno od toga između stranaka je nesporno da se radilo o radovima koje je tužitelj naručio od tuženika u vrijeme važenja Ugovora o izvođenju građevinskih radova od 2. srpnja 2008. godine (str. spisa 9-13) zbog čega se sadržaj tog ugovora primjenjuje i na predmetni pravni odnos.

15. Tuženik je povrijedio obvezu iz čl. 12. Okvirnog sporazuma od 2. srpnja 2008. godine kao i čl. 8. ugovora o izvođenju građevinskih radova od 2. srpnja 2008. godine (str. spisa 9-13) odnosno propustio je izvoditi radove na nerazvrstanoj cesti sukladno zakonskoj obvezi iz čl. 10. st. 1 i 2 ZSPC (NN 67/08) prema kojoj je propisano da se dio ceste na kojem se izvode radovi mora vidljivo obilježiti postavljanjem odgovarajućih prometnih znakova odnosno da se sudionici u prometu osiguravaju postavljanjem branika. Tuženik nije poduzeo sve mjere za sigurnost prometa i postavljanja prometne signalizacije na što ga je obvezivao čl. 8. Ugovora o izvođenju građevinskih radova (str. spisa 9-13 i 125-129). Time je izvršena i povreda čl. 9. Okvirnog sporazuma (str. spisa 34-42) budući da ugovoreni radovi nisu vršeni sukladno zakonskim propisima (čl. 10. st. 1 i 2 ZSPC-a).

16. Činjenicu da je tužitelj očigledno propustio vršiti nadzor nad radovima sud je utvrdio iz iskaza svjedoka Igora Štimca, tadašnjeg rukovoditelja službe tužitelja koja se bavila održavanjem i izradom novih priključaka te popravcima cjevovoda (str. spisa 206-207). Naime, svjedok je izjavio da formalno nije bilo nadzornog organa za predmetne radove jer da se nije niti radilo o vrsti radova za koje je bilo potrebno imenovati nadzora. Izjavio je da je predmetna ulica pripadala vodoopskrbnom području Sušak kojeg da je vodio Duško Krpan, a da je poslovođa u utuženom razdoblju bio Gordan Starčević. Unatoč tvrdnji da se radilo o radovima za koje nije bilo potrebno imenovati nadzorni organ, tužitelj je prema čl. 24. Okvirnog sporazuma imao obvezu vršiti stalni nadzor nad tijekom izvođenja ugovorenih radova. Iz iskaza Igora Štimca ne proizlazi da bi se faktično vršio nadzor nad predmetnim radovima. Iz iskaza Duška Krpana, tadašnjeg voditelja vodoopskrbnog područja Sušak (str. spisa 207-208) i Gordana Starčevića (str. spisa 209-210), koji su bili zaduženi za predmetnu lokaciju, prema navodima Igora Štimca (str. spisa 206-207), a koji su trebali izravno nadzirati predmetnu lokaciju, utvrđeno je da je Duško Krpan kao voditelj u vrijeme štetnog događaja bio na godišnjem odmoru i da je prema njegovim riječima za predmetnu

lokaciju bio zadužen Gordan Starčević. Gordan Starčević je u svom iskazu (str. spisa 209-210) izjavio da nije niti znao da se tamo izvode radovi odnosno da je on nadgledao samo monterski dio radova, a što ukazuje na izostali nadzor mjesta gdje su izvođeni radovi pa tako i na propust tužitelja da vodi računa da izvođač/podizvođač radova osigura mjesto izvođenja radova na način koji će biti siguran za odvijanje prometa.

17. Sud je ocijenio neistinitim dio iskaza svjedoka Gordana Starčevića u kojem je naveo da se nesreća dogodila dan dva nakon što su izvedeni monterski radovi na toj lokaciji, a što je pripisano pokušaju izbjegavanja odgovornosti za štetni događaj i to iz razloga što je u iskazu danom u predmetu P-2394/12 na ročištu za glavnu raspravu od 24. rujna 2015. godine (str. spisa 149-153) izjavio da je prošlo dugo vremena otkada su radovi bili izvedeni na tom mjestu pa do asfaltiranja. Naveo je da se interna kontrola kod tužitelja nije radila sve do trenutka nesreće zbog čega je sud zaključio da tužitelj nije ispunjavao obvezu stalnog nadzora tijekom izvođenja radova i da je propustio upozoriti tuženika kao izvođača radova da osigura mjesto izvođenja radova odgovarajućom prometnom signalizacijom/znakovima/branicima kojih, prema utvrđenjima iz zapisnika o očevidu (str. spisa 86-90) na mjestu gdje su se izvodili radovi nije bilo, a trebalo je biti s obzirom na utvrđenu izbočinu na kolniku (str. spisa 89). Da se radilo o obvezi u sklopu stalnog nadzora nad izvedbom radova koja je postojala na strani tužitelja kao investitora sud je utvrdio iz iskaza svjedoka Dražena Strčića (str. spisa 208-209) koji je u vrijeme štetnog događaja bio rukovoditelj proizvodne jedinice vodovoda i koji je naveo da je kod tužitelja izrađen elaborat postupanja u svrhu određivanja protokola kako bi se uz izvođenje radova omogućilo sigurno odvijanje prometa. Konkretno da se radilo o propisanoj vrsti signalizacije, prometnih znakova i načina na koji se moraju označiti mjesta na kojima se izvode radovi. Svjedok je izjavio da su djelatnici tužitelja prošli tu edukaciju na Građevinskom fakultetu i da su upute za osiguranje radova prenosili i davali izvođačima i podizvođačima. Nadalje, da je dužnost izvođača postaviti prometnu signalizaciju na mjestu izvođenja radova, a da se postavljanje signalizacije na gradilištu temelji na dogovoru koji je na razini rukovoditelja vodoopskrbnog područja i izvođača za koji je utvrđeno u predmetnoj slučaju da je u potpunosti izostao.

18. Slijedom izloženog i unatoč tuženikovo obvezi iz čl. 8. Ugovora o izvođenju građevinskih radova u pogledu osiguravanja gradilišta i poduzimanja mjera za sigurno odvijanje prometa, obveza je tužitelja kao naručitelja radova i investitora radova osigurati da mjesto izvođenja radova na prometnici bude sigurno za odvijanje prometa i da izvođač postupi sukladno ugovornoj i zakonskoj obvezi, a što je u predmetnom slučaju u potpunosti izostalo. Iz iskaza svjedoka Gordana Starčevića proizlazi da se tužiteljev nadzor svodio isključivo na provjeru ispravnosti monterskih dijelova radova, a što potvrđuje utvrđenje ovoga suda o propustu na strani tužitelja u pogledu vršenja nadzora nad urednim ispunjenjem ugovornih obveza na strani tuženika i to ne samo u pogledu količine i kvalitete izvedenih radova već i preostalih obveza s obzirom na okolnost da su se radovi odvijali na cesti kojom se prometuje.

19. Tuženikova odgovornost za propuštenu obvezu osiguranja mjesta izvođenja radova sukladno obvezi iz čl. 8. Ugovora proizlazi iz okolnosti da nitko od djelatnika izvođača nije vodio računa da gradilište bude pravilno označeno i da se i tijekom i nakon izvođenja građevinskog dijela radova osigura sigurno odvijanje prometa. Navedeno iz razloga što je tuženikov djelatnik Ivan Stipković u svom iskazu izjavio da je za osiguranje mjesta rada bio zadužen Eduard Pilko koji je u svom iskazu (str. spisa

229-230) izjavio da na mjestu štetnog događaja nije bio zbog čega navedeno navodi na zaključak i utvrđenje suda da su radovi u potpunosti bili bez kontrole i nadzora izvođača odnosno da su u potpunosti bili prepušteni kooperantu Zvonimiru Mudrinjaku unatoč činjenici da je tuženik ugovorom prema tužitelju preuzeo obvezu osigurati sigurno odvijanje prometa. Neuvjerljivim i neistinitim sud je ocijenio navode iz iskaza svjedoka Eduarda Pilka u dijelu u kojem je izjavio da je po pričanju drugih bilo rečeno da su znaci upozorenja na tom dijelu bili postavljeni budući da navedeno ne nalazi potvrdu u utvrđenjima policijskog zapisnika o očevidu (str. spisa 86-90). Kako je u nedostatku postavljanja znaka upozorenja na izbočinu na kolniku od 9 cm iznad razine kolnika, za koju je prometnim vještačenjem po vještaku Aldu Radoloviću, prema pisanom nalazu i mišljenju vještaka (str. spisa 179-183, priklopljenog P-2394/12), utvrđeno da je bilo uzrokom gubitka nadzora nad mopedom kojim je upravljao pok. Nenad Šubat, sud je u ovom postupku utvrdio odgovornost tuženika za nepropisno odvijanje radova na prometnici odnosno povredu obveze iz čl. 8. Ugovora, za koju tuženik odgovara u smislu čl. 12. Okvirnog sporazuma.

20. Tuženik se ne može osloboditi odgovornosti pozivom na činjenicu da se radilo o radovima koje je faktično izvodio kooperant Zvonimir Mudrinjak budući da je tuženik odgovoran za rad kooperanta pozivom na odredbu čl. 20. Okvirnog sporazuma prema kojem snosi odgovornosti i za realizaciju ugovora i za uredno ispunjenje obveza kod izvođača. Stoga podizvođač nije nalogoprimac tužitelja sve i da je uspostavljena i dogovorena, nakon sklapanja posla, izravna operativna komunikacija u vezi radova koji su se izvodili.

21. Činjenica da je ugovornim troškovnikom na str. spisa 130-141, koji čini sastavni dio ugovora od 2. 7. 2008. godine koji se odnosi na predmetne radove, predviđeno obavljanje više vrsta radova (pripremni, zemljani, betonski, zidarski, i asfalterski), navedena okolnost ne mijenja položaj ugovornih stranaka u pogledu obveza preuzetih ugovorom i okvirnim sporazumom, a niti je od utjecaja okolnost da je za dio radova angažiran kooperant.

22. Okolnost da tuženik nije isticao primjedbe na količinu i kvalitetu radova odnosno da su radovi bili isplaćeni tuženiku ne oslobađa tuženika od odgovornosti za povredu ugovornih obveza.

23. Prikazivanje poslovnog odnosa isključivo na bazi izdanih naloga bez utjecaja je na utvrđenu suodgovornost naručitelja i izvođača radova. Stoga i nije od odlučnog značaja okolnost je li tužitelj poslao, a tuženik primio nalog za izvođenje asfalterskih radova od 5. lipnja 2009. godine (str. spisa 8). No i neovisno od iznjetog, sud je utvrdio okolnost da je predmetni nalog za asfaltiranje, tužitelj tuženiku uputio 9. lipnja 2009. godine prema ispravi na str. spisa 155 i 156 iz priklopljenog P-2394/12 iz razloga što se broj fax 808-774 navodi i na tjednom planu građevinskih radova prema ispravi na str. spisa 189, a na koju se pozvao tuženik u dopisu kojim je dostavio Postaji prometne policije svu relevantnu dokumentaciju vezanu za predmetni štetni događaj (str. spisa 113-115 priklopljenog P-2394/2012). Zbog tog utvrđenja navod iz iskaza svjedoka Ivana Stipkovića (str. spisa 211-212) da se ne radi o broju faxesa tuženika sud je ocijenio neuvjerljivim i pripisao ga je pokušaju olakšavanja procesne pozicije tuženika u sporu s obzirom da se radi o tuženikovom zaposleniku. Stoga sud nije poklonio vjeru niti dijelu navoda iz njegovog iskaza da prije štetnog događaja nije bilo upućenog naloga za asfalterske radove. Navedeno i stoga što se sam svjedok izjasnio da nalozi takve

vrste, po organizaciji posla, njemu kao voditelju pravne službe, nisu niti dolazili već da su trebali stizati Tomislavu Butorcu pa su izjave svjedoka pripisane pokušaju da otkloni od tuženika obvezu naknađivanja utuženog iznosa. Za dopis na str. 113-115 priklopljenog predmeta P-2394/12, svjedok I. Stipković potvrdio je da je njegov. Izjavio je da je tim dopisom bila dostavljena policiji sva dokumentacija kojom je tuženik raspolagao, a koji je navod sud ocijenio neistinitim s obzirom na uvjerljivu tvrdnju tužitelja da je nalog od 5. lipnja 2009. godine bio upućen tuženiku. Tuženik u postupku nije dokazao navod o postojanju dopisa kojeg je uputio Tomo Butorac svim šefovima vodoopskrbnih područja o potrebi hitnih intervencija asfaltiranja zbog odlaska na kolektivni godišnji odmor. Točnije nije dokazana okolnost postojanja tuženikovog dopisa koji bi se odnosio upravo na predmetnu lokaciju zbog čega nije dovedeno u sumnju slanje tužiteljevog dopisa od 5. lipnja 2009. godine tuženiku. Iskaz svjedoka Tomislava Butorca (str. spisa 231-232) u pogledu navoda da kao bitnim naglašava da nisu dobili nalog za sanaciju toga prekopa, sud ocjenjuje pristranim pa stoga i nevjerodostojnim budući da je kod ovoga suda stvoren dojam da je svjedok bio usmjeren na olakšavanje procesne pozicije tuženika u postupku unatoč činjenici što je bio zaposlenik društva kćeri tuženika te činjenici da se nalazi u mirovini, a što je sud pripisao osjećaju odanosti te isticanju važnosti posla kojeg je to društvo obavljalo budući da je istaknuo da su u ono vrijeme pokrivali sve radove u Primorsko-goranskoj županiji.

24. Dokumentacija na koju se pozvao tuženik, a koja bi bila dostavljena u predmetu K-DO-1254/09 i Kio-39/10, u ovom postupku nije bila dostupna budući da se radi o izlučenim odnosno uništenim spisima prema obavijestima na str. spisa 174 i 176. Stoga tim dokaznim sredstvima tuženik nije dokazao okolnosti koje bi ga oslobodile od suodgovornosti za štetu.

25. Budući da su stranke izjavile da sadašnji zastupnici po zakonu stranaka nemaju izravnih saznanja o predmetnom štetnom događaju sud je taj dokazni prijedlog ocijenio suvišnim i nepotrebnim isto kao i predloženo financijsko vještačenje budući da je tuženik učinio nespornom okolnost plaćanja utuženog iznosa, naknadno u postupku. Isto tako ocijenjeno je suvišnim provođenje prometnog vještačenja s obzirom da je pravomoćnom presudom utvrđeno da su za nastanak štetnog događaja u preostalom omjeru od 50% odgovorni ovdje tužitelj i tuženik, a kako to proizlazi iz pravomoćne odluke u predmetu P-2394/2012. Odluka u ovom sporu ovisi o utvrđenju povreda ugovornih obveza, a ne o samoj dinamici štetnog događaja.

26. S obzirom na utvrđeni doprinos stranaka u jednakim dijelovima zbog utvrđenih povreda ugovornih obveza, valjalo je tužbeni zahtjev ocijeniti pravno osnovanim u omjeru od 50%, primjenom čl. 41. st. 2 ZOO-a (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21 i 114/22, 156/22, 155/23) zbog čega je tuženik u obvezi naknaditi tužitelju dio duga koji otpada na njega pozivom na odgovarajuću primjenu odredbe čl. 52. st. 1 ZOO-a. Stoga je tužbeni zahtjev za iznos od 3.920,43 EUR sa sporednim potraživanjem s osnova zakonskih zateznih kamata iz čl. 29. st. 2 (ostali odnosi) ZOO-a ocijenjen pravno osnovanim zbog čega je, primjenom čl. 338. st. 3 ZPP-a (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19, 80/22 i 114/22, 155/23, 146/25) odlučeno kao u točki I. izreke.

27. Preostalu utuženu razliku sud je ocijenio neosnovanom zbog utvrđenja postojanja suodgovornosti tužitelja zbog čega je odlučeno kao u točki II. izreke.

28. Preračunavanje kunskih iznosa izvršeno je primjenom fiksnog tečaja konverzije 1 EUR = 7,53450 kn, sukladno pravilima o preračunavanju i zaokruživanju iz čl. 14. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj budući da je u vrijeme donošenja odluke euro postao službena novčana jedinica i zakonsko sredstvo plaćanja u Republici Hrvatskoj (čl. 13. i 48. st. 1 i 2 Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj - NN 57/22 i 88/22).

29. S obzirom da su stranke uspjele u sporu u jednakim omjerima i da težina povrede ugovornih obveza ima podjednak utjecaj na nastanak štete, sud je odredio da svaka stranka snosi svoje parnične troškove primjenom čl. 154. st. 4 ZPP-a. Stoga je odlučeno kao u točki III. izreke.

U Rijeci, 22. svibnja 2025. godine

Sudac

Jasenka Pavišić Čačić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti.

Broj zapisa: **9-30888-6f3c3**

Kontrolni broj: **05e83-22221-db7e5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASENKA PAVIŠIĆ ČAČIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.